

og som Københavns Kommune ikke skal tage sig af, at der er en Læreanstalt til Uddannelse af alle de Læger, der skal spredes ud over hele Landet. Her er det jeg mener, at Staten har Pligt til at skride ind. Jeg vil altsaa gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om det ikke ogsaa er hans Mening, at det er nødvendigt, at Staten faar en Nerveklinik under sin Læreanstalt. Jeg kan forsikre, at der paa Rigshospitalet er en uhyre Trang dertil. Jeg vil derfor henstille til nøje Overvejelse, om det ikke er den bedste Udvej at lægge det nye Sygehus ind under Rigshospitalet, da det ligger i umiddelbar Nærhed deraf, og Staten som sagt mangler saavel en Nerveklinik, hvor nervesvage Personer kan optages og Læger uddannes, som en Tandklinik.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her udsætte Mødet, det genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4⁴⁵.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Forhandlingen genoptoges.

Lageri: Den gabende Tomhed i Salen frister ikke i særlig Grad til at tage Ordet, men da jeg har adskillige Bemærkninger af Betydning at fremsætte, kan jeg dog ikke undlade at gøre det.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Internationaliseringssspørgsmaalet, der i Eftermiddag fremkaldte en meget livlig Drøftelse mellem de ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen, Hr. Holstein og Hr. P. Munch, kun vil jeg fremhæve, at jeg fuldt ud slutter mig til de Udtalelser, der er fremsat af mit Partis ærede

Ordfører Hr. Rode saavel som af det ærede Medlem Hr. P. Munch. Der var nogen Disharmoni i Tonen fra mine sønderjydske Landsmænd i dette høje Ting, som har haft Ordet under denne Debat. Der lød Ord som „Langsomhed i Administrationen“, „det sønderjydske Ministeriums altfor tidlige Ophævelse“, „Uro dernede“ o. s. v., men det var i Grunden kun en Stadfæstelse af det, jeg har fremhævet i Fjor fra denne Plads saa vel som paa Møder ude i Landet. Mærkelig nok blev disse Udtalelser af mig paa offentlige Møder f. Eks. i Ringsted af „Ringsted Folketidende“ fremstillet som Usandhed. Nu er det imidlertid, som man vil se, en Kendsgerning, at endog Medlemmer af det konservative Folkeparti saa vel som af Venstre stadfæster disse mine Udtalelser.

Overfor det ærede Medlem Hr. Holger Andersen vil jeg udtale min Tak, fordi han i Dag for anden Gang under denne Finanslovdebat i ret stærke Ord præciserede Sønderjydernes Opfattelse af dansk og tysk Administration. Han har fremstillet denne Opfattelse ganske rigtigt, og derfor er jeg ham Tak skyldig. Det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck udtalte, at han savnede den nationale Enhed i Sønderjylland, dette er desværre en Kendsgerning. Men hvad er Grundene? Ja, der er mange og forskellige, og jeg skal tillade mig at fremhæve nogle af dem, for at de muligvis kan fjernes. Jeg skal saaledes nævne Indstillingen til Embedet som kgl. Vejer og Maaler i Sønderborg. Der meldte sig to agtværdige Borgere, vel kvalificerede til Stillingen, men den daværende Handelsminister (Tyge Rothe) forbigik Sønderjyderne og tog en Mand fra Flensborg, der var preussisk Undersaat og den Gang boede i Flensborg. Ja, det lyder jo mærkeligt, at man saadan kan forbigaa Landets egne Børn, Landets danske Undersaatte, og tage en preussisk Undersaat, for denne Mand fra Flensborg, der blev indstillet, søgte om Embedet i 1921, men indgav først Andragende om dansk Indfødsret i Marts Maaned 1922. Man maa da antage, at han ved denne Tid antagelig fra kompetent Side har faaet Vished for, at han vilde faa Embedet. Men hvad bliver Konsekvensen af en saadan Fremgangsmaade? Det bliver, at Tyskerne derved faar et